

הרב הנתבע לדין

(מעשה מימי הביניים)

חוקדש לחבר היקר מ. שרתוק.

— אבל אתה יכול לדעת מי התחתן עם מי, והוכתך היא להודיע לנסיך. הלא אתם היהודים מצטיינים בזה שאי תם שומרים את החוק, ומדוע אתה עו בר על החוק הזה ששם עליך הנסיך שלנו להודיעו תמיד מכל לידור קי דישיין?

— האמנם חושב הקטיגור הנכבד, שאל הרב, כי על רב העדה מוטלת החו בל לכת ולהלשין על בני עדתו כי זמברו את בנותיהם לאיש זר להתעלל בהן? וכי חוק מיסרי הוא?

— מי נתן לך רשות, קרא הקטיגור, לברר בין החוקים שהנסיך נתן לנו, איזה הוא חוק מיסרי ואיזה אינו מיסרי? חוק הוא חוק ועליך אסור לעבור על החוק. — סליחה, ענה הרב. אֲנִי לֹא עִבַרְתִּי עַל הַחֹק וְלֹא עִשִׂיתִי כְּלָם, נִגְדוּ וְאִינִי מִכִּין בְּמֵה מְאֻשִׁימִים אוֹתִי.

— אָנֹכִי רוֹאֶה כִּי יָדָךְ עִם מִפְרֵי חֹק, וְכַעַד זֶה תִּקְבַּל עֹנֶשׁ. אָנֹכִי אֲלַמֵּד אֶתְכֶם לִכְבֵּד אֶת חֹק הַנְּסִיךְ, וְלֹא יִהְיֶה הַעוֹלָם הַפְּקֵר.

וְהַרְבֵּה הוֹשֵׁם בְּבֵית הָאֲסוּרִים כַּמְפִיר חֹק.

א. ו. דינונין

— וְאָמַנְם הָיוּ מִקְרִים שֶׁבָּאוּ אֶל הַרְבֵּה לִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ כִּי יִסְדֵּר קִדּוּשֵׁינּוּ, וְהוּא מֵאֵן. וְרַק אָמַר: מִי אָמַר לְכֶם שְׂדוּקָא רַב צְרִיךְ לִסְדֵּר קִדּוּשֵׁינָא? הִנֵּה כִשְׁנֵשְׁתִּי אֶת אֲשֵׁתִי בְּאֵז רַק עֶשְׂרֵה אֲנָשִׁים וְאִיזָה מִלְּמַד סִידֵר אֶת הַקִּדּוּשֵׁינּוּ, וְדִן.

וְהָאֲנָשִׁים הַבִּינּוּ לְמַה הוּא מִסְרָב וְלֹא הִפְצִירוּ בּוֹ וְהִלְכוּ וְהַעֲמִידוּ הַגִּפָּה בְּחֵשְׁאֵי וְהַנְּסִיךְ בְּרֹאוּתוֹ שֶׁפְּקוּדָתוֹ אֵינָה מֵת קִיּוּמָה צִוּוּהָ עַל הַשּׁוֹפְטִים לְחֻזְמִין אֶת הַרְבֵּה לְדִין, לְחַקֵּר אִתּוֹ חֻקֵּיהֶם מֵעוֹלָה וְלִהְעֲנִישׁוֹ בְּעֹנֶשׁ הַמּוֹר.

וְהַרְבֵּה הוֹמֵן לְהַתִּייעֵב לְפָנָי הַשּׁוֹפֵט טִים.

— לְמַה לֹא הִגַּשְׁתָּ לְנִסִּיךְ שֶׁלָּנוּ בְּמִשְׁךְ אַרְבַּעַת חֲדָשִׁים אֶת רִשְׁמֵי הַבָּאִים בְּכִרִית הַנִּישׁוּאִים?

— לֹא סִידַרְתִּי בְּכָל הוֹמֵן הַזֶּה אֶר פַּעַם קִדּוּשֵׁינּוּ, עֲנֵה הַרְבֵּה.

— וְמִי הוּא הַמְּסַדֵּר? שְׂאֵל הַקְּטִיגוֹר.

— אֵינִנִּי יוֹדֵעַ, עֲנֵה הַרְבֵּה.

— זֶהוּ דְבַר שְׂאֵי אִשֵּׁר, קְרָא הַקְּטִיגוֹר: נוֹר: הִגַּד אֶת הָאֲמֵת.

— אָנֹכִי אָמַרְתִּי אֶת הָאֲמֵת, שְׂאֵנִי לֹא סִידַרְתִּי בְּכָל הוֹמֵן הַזֶּה קִדּוּשֵׁינּוּ אֶר פַּעַם אַחַת.

בְּעִיר הַגְּדוּלָה בְּלִזְמַקָּא שְׁבֵאחֻזֵּי הַנִּי סִיךְ וְוִילְקִיר יֵשֵׁב ר' הַנְּגָאֵל עַל כַּסָּא הַרְבַּנּוֹת וְיֹתֵר מִשְׁלוּשִׁים שָׁנָה וְהָיָה חֲשׁוֹב מְאֹד לֹא רַק בְּעֵינֵי עַדְתּוֹ, כִּי אִם גַּם בְּעֵינֵי הַנְּסִיךְ הוֹקֵן — יוֹהָאן וְוִילְקִיר.

וְכִשְׁמַת הַנְּסִיךְ הוֹקֵן יָרַשׁ אֶת אַחֲזוֹתוֹ בְּנֵי הַצְּעִיר, קָרַל וְוִילְקִיר וְהוּא הִתְחִיל לְנַהֵל אֶת אַחֲזוֹתוֹ בְּתַקִּיפוֹת גְּדוּלָה, וְכִי שָׁמְעוּ אֶת שְׁמֵעַ הַרְבֵּה ר' הַנְּגָאֵל כִּי הוּא נִכְבַּד מְאֹד בְּעַדְתּוֹ, הוֹמֵן אוֹתוֹ אֲלֵיוֹ וְדָרַשׁ מִמֶּנּוּ כִּי יִשְׁבַע לוֹ שִׁיחִיה נָתַן נְאֻמָּן לוֹ. הַרְבֵּה עֲנָה כִּי הוּא לֹא נִשְׁבַּע מְעוֹלָם, אֲבָל יִכּוֹל הוּא לְהַבְטִיחַ לוֹ שִׁיחִיה נְאֻמָּן לוֹ כֹּאשֶׁר הָיָה לְאָבִיו הַמֵּת נוֹת. וְהַנְּסִיךְ הַצְּעִיר וְיֹתֵר עַל הַשְּׁבוּעָה וְהַרְבֵּה חֹזֵר בְּשִׁלּוּם הַבִּיחָה.

וְהִנֵּה כַּעֲבוּר יָמִים אַחֲרֵים וַעֲקִידָה יִצְאָה מֵאֵת הַנְּסִיךְ לְחַדֵּשׁ אֶת מִנְהַג הַרוֹי מַאִים — ius primae noctis, לִּזְמַן: כָּל צְעִירָה הַנִּישְׂתָּת תִּזְבַּא אֲלֵיוֹ תְּהִילָה — וְאֵל הַרְבֵּה שֶׁלַח פְּקוּדָה, כִּי עָלָיו לְהוֹדִיעַ לְמִשְׁרַד הַנְּסִיךְ עַל כָּל הַקִּדּוּשֵׁי שִׁין אִשֵּׁר יִסְדֵּר.

וְהִנֵּה עִבְרוּ חֲדָשִׁים אַחֲרֵים וּבְעִיר בְּלִזְמַקָּא חֲדָלָה לְגַמְרֵי הַנִּישׁוּאִין. מִתְרַב אִין שׁוֹם יוֹדֵעָה. הִיִּיתְכֶן?

הודעה רשמית על עדותו של ו. סינאטור

(מספר 19)

לְאֻמָּן אֶת יְדֵי הַיְהוּדִים לְהַתְּאֹרֶת. בִּזְ מִן הָאֲחֵרִין קִטְנָה בְּהַרְבֵּה הַתְּקוּפָה שְׁבָה

רְשׁוּנוֹת עֲבָלָם אֶךְ הַמְּשַׁלָּה נִתְּנָה 100 רְשׁוּנוֹת מִהַרְרֻבָּה שֶׁל מִכְסַת הַעֵי

הוֹעֵדָה הַמְּלֻכּוֹתִית נִתְּכַנְסָה לִישׁוּבָה מוֹמְבִית מ־10.30 לְפִנְה"צ עַד 1 אַחֲרֵי

הועד המועל של

ה

ר' מרדכי

וביחד עם היט הגדולה בהסתלה הסופרים העברי

לחברות רות ודוד הכהן